

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۲۵ دسمبر ۲۰۱۶

یوشپیتیم مجلس (دانشان په خواطروکی)

دوهمه برخه

شیخ عبدالقادر گیلانی (رحمة الله علیه) وړاندی داسی وفرمایل: دخدای لاره دخلکوپه لاس کی نده، سبب او وسیله نلری، لوری اوستونکی اودروازه نلری. جسم له دنیا سره دی، اوزره دآخرت سره، اوباطن له مولا سره. باطن ذره حاکم دی، زره د مطمئن نفس حاکم دی، مطمئن نفس بیا هم دجسد فرانوادی، اوغری په نورو حکم چلوی، هرکله که دغه مراتب بنده ته حاصل شول، ټول انس او جن اوفرشتی به دده مطیع شی، ټول به په پینو دده په خدمت کی وی، اودی به دی قرب په مقام کی هستوگن وی.

ای منافقه، داستا په لاس کی ندی، ستا ظاهر اوباطن دنفاق اوتظاهر په لاسونو وده کړی ده. ته په دنیا و آخرت کی شوم یی، او هغه چی ستا په لاس یی پالنه شوی هغه هم شوم دی، ته ریاکار اودروغجن یی، دخلکو مالونو ته دی دطمع سترگی نیولی، نوځکه دعادی نه قبلیری، دصدیقینو په زره کی هیڅ ځای نلری، خدای گمراه کړی یی، ډیر ژر به دلاری دوری ورکی شی اووبه گوری چی له یوه خره سپاره نه بل څه نه یی، اووبه گوری چی دحق مردان څرنګه په گردنیو آسونو اوتیزو اوبنانو سپاره دی، اوته په ګود خره سپور په دوی پسی یی، اودابلیس دپلینتیو حامل یی.

زیاروباسی ترڅو دقرب دروازی مو دزړونو پرمخ ونه تزل شی. عاقل اوسی، تاسو داسی مل ومومی ترڅومو رهنمایی کړی. هرچاچی ژغورل شوی مصاحبت ونکړ، نه ژغورل کیږی. هرچاچی دعاملو علماو مصاحبت ترک کړ، په توروخا وروکی به پروت وی، اودلیل اوراهنمایه ونه لری. دهغه چاسره چی دخدای عزوجل سره په صحبت کی دی، همناستی شه، هریو له تاسوڅخه کله چی دشپی تیاره خپره شی، اوخلک ویده شی، اورغونه غلی شی، باید پاڅی اودس تازه کړی اودوه رکعت له مونځ اداء کړی. اوداسی ووايي: لویه خدایه، ماصالحو بندگانو له ډلی څخه یوه ته راهنمایی کړه، ترڅوماتاته ورسوی، اوستالاره ماته وښی، ځکه له سبب څخه تښته نشته، که څه هم متعال خدای قادری چی پرته درسولانو داستولو نه هم خپل بندگان هدایت کړی، معهدا انبیاء علیهم السلام یی هدایت وسیله گرځولی دی.

هوښیار اوسی، تاسو په کوم څه پسی نه یاست، دغفلت له خوبه راوینش شی، پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: «مَنْ اسْتَنَى بِرَأْيِهِ ضَلَّ» - «هرڅوک چی خودرای و، گمراه کیږی».. پلټنه وکړه او هغه چی ستا ددین دهنداری په منزله دی، ومومه، داسی چی په هنداره کی گوری اوخپل سراوصورت اودستار سموی، ددین په دی آینه کی وګوره اوددین

نابسامانی دی اصلاح کړه، عاقل اوسه داڅه هوس دی؟ وایی زه معلم ته اړتیا نلرم، ولی نه پوهیږی چی رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(الْمُؤْمِنُ مِرَاةُ الْمُؤْمِنِ)**-«مومن دمومن هنداره دی». هرکله چی دمومن ایمان کامل اوصحیح شو، دخلکو په هنداره بدلیری، نوردخل دین صورت دده سره په ناسته کی دده په ویناو کی گوری.

داهوس څه شی دی؟ هره گری له خدایه غواری چی خوراک څښاک اوشراب اولباس اودژوندانه نورلوازم یی ډیرکری. داشیان کم اوزیاد نه کیږی، دهر مستجاب الدعوه په دعا سره یوه ذره هم نه پری ډیریری اونه تری کمیږی، دامعین اومقدردی. پس په هغه څه پسی شی چی پری گمارل شوی یاست، اوله هغوڅخه لیری شی چی له کړو څخه معذوری، په هغه څه پسی چی لاس ته راوړل یی قطعی وی، اوضمانت شوی وی، یعنی هماغه مقسومه روزی، ځان مه بوخت کوی، ارزاق په معین وخت کی رسیږی، که خواره یا ترخه یا گوارا اوپاناکوراوی.

د(اولیاءالله) قوم داسی حالاتو ته رسیدلی چی نورلاسونه دمضارواویا مصالحو(گنی یاتوان) لپاره په دعانه پورته کوی، بلکه ددوی دعا قلبی وی، یوخل دخلو معنوی مصالحولپاره اوبل ځل دمخلوق دمصلحو لپاره لاس پورته کوی، که په ژبه دعاکوی ولی زرونه یی تل خدای ته متوجه دی.

وای پرتا! ای منافقه له دغه حال نه ته څه خبری؟ وای پرتا! ای په صوامعوکی ناستو! ددی اموراتوڅخه ستاسو سره څه نه موندل کیږی، په خلکو تکیی ستازره ډک کری. زماږغ چی ستاستو په گټه ندی، نه اوری، راولاړشی اوزما خواته راشی،تاسوپه بی ادبی سره نه مخاطب کوم، بلکه دالهی رفق اومحبت سره مو آشناکوم،له ماڅخه مه تښتی، زماذکلام خشونت تحمل کری، ځکه زه په خپله اجازه اودخپل میل سره څه نه وایم، هغه څه چی په ژبه راوړم بحق په اذن اوفرمان دی.

(ای دخدای بنده) دراستانو قوم بحق عزوجلّ په عبادت کی تیاری په روښنایی بدلی کری، اونل دخوف په مقام کی وی، اودسوءعاقبت څخه په ویره کی،دخان په هکله دپاک خدای له نظره څخه اطلاع نلری، نوتل په رنج، ژړا اواندوه کی دی، اودصوم اوصلاة اوتولو عباداتوپه دوام یی دخدای ذکرپه زرونوکی اوپه ژبوجاری دی، اهرکله که آخرت ته لاړشی اولقاءالله ته ورسیری، نودخدای شکرانه په ځای کوی اووایی: **(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي آذَهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ)**-«خدای شکرچی زمونږ غمونه اوحزن یی لیری کړ».

خدای پاک داسی بندگان شته چی دخلکو استادان،بزرگان اومرین دی، چی تل وایی: دخدای شکرچی زمونږ غمونه یی په دنیا مخکی داخرت له رسیدو، زایل کړ.دغه ډله چی کله یی زرونه بحق دقرب باب ته ورسیری، نوپه گوری چی درحمت دروازی یی پرمخ پرانیستی دی، اومستقبلین یی راتگ ته په پښو ولاړ دی، دوی ته درود وایی اودقرب بارگاه ته یی ننباسی. هلته داسی شیان وینی چی نه سترگولیدلی وی اونه هم غور دهغی اوصاف اوریدلی وی اونه دهیچاپه زره کی تیرشوی وی. بیا وایی: دخدای شکرچی زمونږڅخه یی دبیلتون اوحجاب غمونه لیری کړل، دخدای شکرچی مونږی دنیا اودخلکوله گرایش څخه وساتلو، دخدای شکرچی مونږ یی خپل ځانته راهنمایی کړو**(إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ)**-«هماغه زمونږ خدای بینونکی اوشکرمنونکی دی».

(ای دخدای بنده) هرکله که دی ایمان محکم شو، دمعرفت دارته به ورننوزی، دعلم وادی ته به لاره ومومی، اوبالاخره به دفنا وادی ته ورسیری، په خلکو به له اتکاءڅخه خلاصون ومومی اوپه دی حال کی دی چی غم اواندوه به دی پای ومومی،هغه وخت به دی بحق عزوجلّ حفظ ستا ساتنه وکری، درودبه درباندی وویل شی، په خدای به گران وی اومراعات به دی کوی، اوبالاخره به بحق دقرب خواته هدایت شی.

ناامیده هغه کس دی چی پرته له عذره له مانه تښته کوی. وای پرتا! په هغه مقام کی چی ما قیام پری کری زما مزاحم کیږی، ولی نه پوهیږی چی دکوم څه په ترسره کولونه یی قادره، دا هغه امردی چی له آسمانه ځمکی ته رارسیدلی دی،

عَزَّوَجَلَّ خدای فرمائی: (وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُهُ إِلَّا بِقَدْرِ مَعْلُومٍ) - «هیچ شیئی نیست که منشأ او خزانگی بی زمونرسره نه وی، اومونرهم پرته له لازمی اندازی نه نازلوو. سوره حجر آیه ۲۱».

ای دعراق خلکو، هوښیاری او بیداری غوره کری، صادق او کاذب مو ترسترگو بوشان دی، محق او باطل نه پیژنی، اوپوه شی چی ستاسو دتکذیب تاوان تاسو ته خپله رسیږی، اوزه دی امرته پاملرنه نه کوم. پوه شی چی دحق مرید دجنت اودوزخ مرید نه دی، بلکه یوازی دلقاءالله مرید دی. دخدای قرب ته امیدواره اوسی، اوله لیریتوب اوبعد څخه وویریږی. ولی تاسو دشیطان اونفس او هوا اسیران یاست، ددنیا حب او شهواتو تاسو لکه کری یاست او خپله خبرنه یاست، اونه پوهیږی چی زره موپه بندکی دی.

لویه خدایه، مونر دنفس اوددنیا دحرص څخه خپلواک کره. آمین!

پرتاسو لازمه ده چی عزیمت ته راوگرځی، اوله رخصت څخه لیری اوسی، هرچاچی رخصت واخیست اوله عزیمت څخه لیری شو، باید دخپل دین دهلکت په ویره کی اوسی. پوه شه چی عزیمت دمردانو له کړو څخه دی، ځکه هغه په خطر و نو سپریدل دی اودسختیو تحمل کول. رخصت خاص دزنانو اوماشومانو کاردی، ځکه هغوی راحت طلبه دی. (ای دخدای بنده) لازمه ده چی دنفس سره په مبارزه کی په اول صف کی اوسی، ځکه اول صف دزره ورو مردانو اومبارزینو ځای دی، داخری صف څخه لیری اوسه، ځکه آخری صف ددارنو اوبزدلو خلکو کاردی. دغه سرکشه نفس په خپل اختیارکی وساته او عزیمت ته یی وگوماره، هغه وخت به وگوری چی هرڅه پری باروی، منی، هغه ته هرکلی مه وایه، ځکه نفس نافرمانه اوسرغرونکی بنده دی، اوپرته دلرگی له زوره، کوم کارنه ترسره کوی. هیڅکله هغه مه مروه، مگر هغه وخت چی ډاډه شی چی طغیان نکوی.

وایی سفیان ثوری (خدای درود پرده) طاعت یی ډیرو، اوډیر خوراک به یی کاوه، ترهغی چی مثل گرځیدلی و، ولی کله به چی عبادت ته پاڅیده نوکامله بهره به یی ترلاسه کوله. یوه له بزرگانو څخه دده په هکله وایی: سفیان ثوری (رحمة الله علیه) می ولید چی دومره به یی خورل چی دنفرت (خدای مکره) ور به وگرځید، او بیا به یی داسی ژړل چی و به بنبل شو. پس ته په ډیرخوروسره په سفیان ثوری پسې اقتداءمکوه اودعباداتوپه کثرت کی دده پیروی وکړه، ځکه ته سفیان نه یی، نفس داسی مه مروه لکه هغه به چی مورکړ، ځکه ته هغه قدرت چی ده مبارک په نفس درلود، ته یی نه لری. زیاروباسه چی حرامو ته نیږدی نشی، اوله حلالو څخه گټه پورته کری، دزهد او پرهیز خاوند شه چی حقیقی عبادت ته دی راهنمایی کری، کله چی زهد کمال ته ورسیری، پاک خدای به درته مادی اومعنوی نعمتونه وینی. یا دزره داگاهی په واسطه یا بی واسطی به دی دخدای له بندگانو څخه لیری کری، اوددوی له بندگی څخه به دی لیری کری، ددنیا اودشهواتوله حظوظو اودشیاطینو څخه به دی خلاص کری، اودجاه طلبی اودخلکو له ادبار اواقباله به دی محفوظ کری، اوداهغه وخت ترسره کیږی چی تا له نفس اوطبع سره مقاطعه کری وی اوپه زره سره دحق لوری ته گام پورته کری. ولی زه چی تا گورم نو دخلکو اواسبابو اومادی وسایلو په بندکی بی، کله به له دی بندڅخه دخلاصون لاره ومومی؟ ای جاهله، هغه زره چی دمادی علائقو څخه ډک دی، څرنگه کولای شی چی خدای پاک وگوری؟ ته چی په خپل کورکی هستوگن یی اوزره دی هم په هغی پوری تری، څرنگه به دحق دمعرفت باب وگوری؟ هرکله که دی له زن اوفرزند اوتولو علایقو سره پریکړون وکړ، هغه وخت به جامع باب وگوری، هرکله که دی ټول نفسانی خواهشات ترشاه کړل، درحمت یوه دروازه به دی پرمخ پرانیستل شی.

ترڅوچی له خلق سره یی خالق به ونه وینی، ترڅوچی له دنیا سره یی آخرت ته به ونه رسیږی، اوترڅوچی له آخرت سره یی ددنیا اواخرت د پیداکوونکی له دیداره به محروم یی، هرکله که له ټولو تیرشوی، باطن به دی دمعنی له مخی دلقاءالله ته ورسیری، پوه شه چی عمل په زره پوری تیراولری، ولی معانی اسرارو اوباطن ته ځانگری دی. دا ولیاءالله

قوم له خپلو اعمالوڅخه روی گردانه دی، اوتول یی هیرکری دی، حسنه اعمال ترسره کوی، اودپاداش په انتظارکی ندی، اوله دی کبله دی چی تبارک وتعالی خدای دوی دبقاء دارته ننباسی، چیرته چی هیڅ رنځ اوکراو نشته، نه بیلتون او کمزوری شته، نه دروزی لپاره زیار او کوبنښ شته. یوه له مفسرینو څخه دحق تعالی دقول په هکله فرمایلی: **(لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ)** وایی: دغه رنځ اونصب یعنی داهل اواعیال نفقه تهیه کول، ولی جنت، فضل اوتول خیر، اوراحت او عطا ده.

باید دزړه ټول تغییرات دی دخدای لوری ته وی، نه ددنیا و آخرت اوخلکو خواته. دخدای پیشگاه ته حضوربوزی دنفس په مړینه(مسخرکولو) ترلاسه کیږی. باید داسی له ځانه فانی شی، چی هرڅه ته گوری، مرگ پکی ووینی، هرڅه چی اوری نو دمرگ نفیر هم ورسره اوری. دمرگ یاد په حقیقت کی کامله بیداری ده. ټول شهوتونه مبعوض کړه، اومعنوی آسایش وغواړه. دمرگ په یاد اوسه، ځکه مرگ دنابودی منشاء اویپیل دی. هرکله که دزړه سالم شو، هرکلام چی دده څخه صادرشی، حق دی اوصواب، څوک هغه نه ردوی. زړه، زړه، سیرسیر، جلوت اوخلوت یوبل مخاطب کوی. مغز مغزته ځی اوصواب صواب ته، پدی حال کی کلام په زړه کی دهغی دانی په څیرکیږی چی په یوه نرمه اومساعده ځمکه کی وکرل شی، نه په کلکه اودبیرینه کی.

هرکله که زړه سالم شو، دهغی ونی په شان کیږی چی دبناخونو اویانو اومیوو څخه ډک وی اوخلک تری گټه پورته کوی. ولی که زړه معنوی رش پیدانکړ، دحیواناتو دزړه په شان دی، یعنی پرته له معنی څخه صورت، یا یو تش لوبنی. هغه زړه چی دخدای لوری ته نه وی اودقرب مقام ته نه وی څیر، اگرکه دانس اوجن اوفرشتی زړه هم وی، دیوی بی میوی ونی په څیردی، پرته له الوتونکی څخه یو قفس، تشه خونه، هغه له دنیاو درهمه ډکه خزانه چی تری گټه پورته نشی، یا هغه بی روحه جسد چی دبیری پشان وی، اوهغه پرته له معنی څخه صورت دی. هرزړه چی له خدایه لیری وی، کافر دی. ددی اصل پربنسټ عزوجلّ خدای دغسی زړونه له دبرو سره پرتله کړی اوفرمایلی: **(تَمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً)** -«ورسته(نفس وژنی) بیا ستاسو زړونه، دبیری اویاهم ترهغی سخت شول. سوره بقره آیه. ۷۴».

نوربیا....